

Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Tutumlarının İncelenmesi

İzzet İSLAMOĞLU¹, Abdurrahim KAPLAN²

DOI: <https://doi.org/10.38021asbid.1341924>

ORJİNAL ARAŞTIRMA

¹Ondokuz Mayıs
Üniversitesi, Yaşar Doğu
Spor Bilimleri Fakültesi,
Samsun/Türkiye

²Hitit Üniversitesi,
Spor Bilimleri Fakültesi,
Çorum/Türkiye

Öz

Bu çalışmada, üniversite öğrencilerinin boş zaman tutumlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Bu çalışma Spor Bilimleri, Sağlık Bilimleri, İktisadi ve İdari Bilimler ve İlahiyat Fakültesi'nde öğrenim gören ve çalışmaya gönüllü olarak katılan 400 öğrenciden oluşmaktadır. Öğrencilerin boş zaman tutumları belirlemek amacıyla Ragheb ve Beard (1982)'in geliştirmiş olduğu Akgül ve Gürbüz (2011) Türkçe uyarladığı "Boş Zaman Tutum Ölçeği" kullanıldı. Üniversite öğrencilerinin bilgisayar oyunu oynama ve cinsiyet durumuna göre boş zaman tutumları duyuşsal, bilişsel ve davranışsal alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunmadı ($p>0,05$). Üniversite öğrencilerinin gelir durumuna göre boş zaman tutum düzeyleri duyuşsal ve bilişsel alt boyutlarda anlamlı farklılık tespit edilmedi ($p>0,05$). Ancak, davranışsal alt boyutunda anlamlı farklılık bulundu ($p<0,05$). Öğrencilerinin fakülte durumuna göre boş zaman tutumları duyuşsal, bilişsel ve davranışsal alt boyutlarda anlamlı farklılık bulundu ($p<0,05$). Sonuç olarak üniversite öğrencilerin gelir durumunun davranışsal tutum alt boyutunu etkilediği görüldü. Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin boş zaman tutum puanlarının diğer fakültelere göre yüksek olduğu görüldü. Genel anlamda öğrencilerin boş zaman tutum ortalamalarının düşük olduğu söylenebilir. Üniversite içerisinde yetkililer tarafından öğrencilerin boş zamanlarını değerlendirebilecek uygun ortamların sağlanması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Öğrenci, Üniversite, Boş Zaman.

Sorumlu Yazar:
İzzet İSLAMOĞLU
izzetislamoglu@gmail.com

Investigation of University Students' Leisure Attitudes

Abstract

The purpose of this study is to investigate the leisure time attitude of university students. This study consists of 400 students who study in the faculties of sport, health, economics and management and theology and participate voluntarily in the study. In order to determine students' leisure time attitudes, the "Leisure Attitude Scale" developed by Ragheb and Beard (1982) and adapted into Turkish by Akgül and Gürbüz (2011) was used. No significant difference was found in the affective, cognitive and behavioral sub-dimensions of university students' leisure time attitudes according to computer game playing and gender ($p>0.05$). No significant difference was found in the affective and cognitive sub-dimensions of students' leisure attitude levels according to income ($p>0.05$). However, a significant difference was found in the behavioral sub-dimension ($p<0.05$). A significant difference was found in the affective, cognitive and behavioral sub-dimensions of students' leisure attitudes according to their faculty status ($p<0.05$). As a result, it was seen that the income status of university students affected the behavioral attitude sub-dimension. It turned out that the scores of students of the Faculty of Physical Education regarding their free time were higher than those of other faculties. In general, it can be said that the average values of students' leisure attitudes are low. It is recommended by the authorities within the university to provide suitable environments where students can spend their free time.

Keywords: Student, University, Leisure.

Yayın Bilgisi

Gönderi Tarihi:
12.08.2023

Kabul Tarihi:
19.10.2023

Online Yayın Tarihi:
29.10.2023

Giriş

Boş zamana yönelik tutumun serbest zaman motivasyonu ve katılımı, serbest zaman memnuniyeti ve mutlulukla ilişkili olduğu fikrine dayanarak (Chen, Li ve Chen, 2013; Nawijn ve Veenhoven, 2013), boş zaman tutumu, insanların hayatlarının anlamı ve yönü için kilit bir belirleyici olarak kullanılmıştır (Choi ve Yoo, 2017). Boş zaman etkinliklerine katılımın belirleyici faktörlerinden biri boş zamanlara yönelik tutumdur ve olumlu bir tutum bu etkinliklere daha fazla katılımı ilişkili olma eğilimindedir (Freire ve Fonte, 2007). Öte yandan, üretken olmadığı algılandığından boş zamanın vakit geçirmek için iyi bir seçim olmadığını düşünen biri, boş zaman ile ilgilenmesi pek olası değildir. Diğerleri, özellikle iş ve aile ile ilgili dış yükümlülükleri olanlar, boş zamanları olduğu için bile suçluluk duyarlar ve bu tür tutumlar yaşam tarzlarına yansır (Stone ve O'shea, 2013). Ragheb ve Tate (1993) ile Teixeira ve Freire (2013) tarafından yapılan çalışmalarda boş zaman etkinliklerine olumlu bir tutumla katılmanın refah düzeyini ve yaşam memnuniyetini artırabileceği belirtilmiştir. Bu noktada tutumlar literatürde bireyleri eyleme yönlendirme niteliğini taşıyarak ve bireylerin deneyimlerinden kaynaklanan bir kavram olarak nitelendirilmektedir (Kim ve vd., 2015). Bunun yanında literatürde bulunan farklı tutum tanımları ve kuramsal yaklaşımlar arasında, tutum kavramını bilişsel, duyuşsal ve davranışsal bileşenler etrafında işleyen modeller vardır. Bilişsel bileşen, tutumda ifade edilen bilgi, görüş ve inançları ifade eder. Ayrıca iş yaşamı, sağlık ve mutluluk ile boş zaman arasındaki bağı ifade ettiği gibi, bunun birey için olumlu kazanımlarının (arkadaş edinme, rahatlama, kendini geliştirmeyi sağlama vb.) farkındalığını da ifade eder. Duygusal bileşen, tutumda ortaya çıkan duygulara ve fizyolojik tepkilere atıfta bulunur. Aktiviteyi sevip sevmediğinizi ya da aktivite sırasında hissedilen duyguları ifade eder. Davranış bileşeni ise davranışın yapısıyla ilişkilidir ve bireyi belli bir şekilde davranmaya hazırlar. Bu bağlamda boş zaman etkinliklerinin performansı/faydası ile ilgili sosyo-bilişsel süreçlere ilişkin mevcut bilgileri arttırdığı için boş zamana yönelik tutumların ölçülmesi önemlidir. Boş zaman tutumu, boş zaman aktivitelerine katılımın ve aktivitelerden memnuniyetin artmasıyla ilişkili olduğundan, olumlu tutumlar sağlayan müdahale/teşvik türlerinin yapılandırılmasını kolaylaştırır (Ragheb ve Beard, 1982; Freire ve Fonte, 2007; Teixeira ve Freire, 2013).

Boş zaman etkinlikleri, bireylerin boş zamanlarında eğlenmelerine ve ilgilerine dayalı, zorunlu olmayan ve iş dışı etkinlikler olarak tanımlanmaktadır (Levick, 2022). Boş zamanların küresel toplumdaki kişiler için eğlenme ve başarı duygularında önemli bir rol oynamaktadır. İnsanların boş zaman aktivitelerine ayırdıkları zaman miktarı artmaktadır (Kim ve vd., 2015). 2013 yılında Amerika Birleşik Devletleri nüfusunun yaklaşık yüzde 95'i boş zaman etkinlikleriyle uğraşıyordu. Özellikle, yüzde 40'ı bireysel faaliyetlere (örneğin, TV izlemek, kitap okumak), yüzde 20'si takım faaliyetlerine (örneğin, basketbol, futbol) ve yüzde 40'ı da açık hava etkinliklerine

(örneğin koşmak) katılıyor. Serbest zamana katılımın önemi, bireylerin fiziksel ve psikolojik durumları üzerinde olumlu etkileri olması olmuştur (Shin ve You, 2013).

Boş zaman tutumları boş zaman aktivitelerine artan katılım ve tatmin ile ilişkili olduğundan, tutumları ölçmek olumlu tutumları teşvik eden müdahale türlerinin yapılandırılmasını kolaylaştırır (Freire ve Fonte, 2007). Günümüzde üniversite öğrencilerinin eğitim düzeyini ve üniversite sonrasındaki hayatını doğrudan ve dolaylı olarak etkileyen birçok faktör bulunmaktadır. Bu faktörlerde yer alan nedenler, boş zaman aktivitelerini etkin bir şekilde gerçekleştirmede ve bu dönemde belirli bir tutuma yönelmede önemlidir. Verilen bilgilerin ışığında araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin boş zaman tutumlarının incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem

Araştırmanın Modeli

Üniversitede öğrenim hayatına devam eden öğrencilerin boş zaman tutumlarını inceleyen bu araştırmada betimsel ve taramaya yönelik bir araştırma modeli uygulanmıştır.

Çalışma Grubu

Bu çalışmaya, Spor Bilimleri, Sağlık Bilimleri, İktisadi ve İdari Bilimler ve İlahiyat Fakültesi'nde öğrenim gören gönüllü 400 öğrenci katıldı.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada, öğrencilerinin boş zaman tutumlarını belirlemek için, kişisel bilgileri (cinsiyet, okuduğu fakülte, bilgisayar oyunu oynama durumu ve aylık gelir) hakkında bilgi toplamak için bilgi formu hazırlanmıştır.

Boş Zaman Tutum Ölçeği (BZTÖ)

Ragheb ve Beard (1982)'ın geliştirmiş olduğu "Boş Zaman Tutum Ölçeği" Türkçeye uyarlama çalışmasını Akgül ve Gürbüz (2011) gerçekleştirmiştir. Bu ölçek 36 madde ve bilişsel, duyuşsal ve davranışsal tutum olarak 3 alt boyutu bulunmaktadır. Ölçek 5'li likert tipindedir (Kesinlikle katılmıyorum, Katılmıyorum, Kararsızım, Katılıyorum, Kesinlikle katılıyorum). Bu ölçek cevaplandığında en az 36, en fazla ise 180 puan alınmaktadır.

Verilerin Analizi

Verilerin değerlendirilmesi için SPSS 22 programından yararlanıldı. Veri setinin dağılımına Kolmogorov-Smirnov testi ile bakıldı ve veriler normal dağılım gösterdi. Bağımsız ikili grup karşılaştırmasında Student's t test kullanıldı. İki'den fazla bağımsız gruba ait karşılaştırmalarda ise

ANOVA, post hoc test olarak ise Tukey uygulanmıştır. İstatistik anlamlılık seviyesi bütün analizlerde 0,05 olarak alındı.

Araştırmanın Etiği

Araştırmada verilerin toplanabilmesi için Hitit Üniversitesi, Girişimsel Olmayan Araştırmalar Etik Kurulu'ndan 24/07/2023 tarih ve 2023/12 sayılı kararı ile onay alınmıştır. Araştırma süresince "Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi" çerçevesinde hareket edilmiştir.

Bulgular

Tablo 1

Öğrencilerin Cinsiyete Göre Boş Zaman Tutum Düzeyleri

BZTÖ alt boyutları	Cinsiyet	N	Ortalama	SS	P
Duyuşsal	Kadın	232	47,54	8,14	,170
	Erkek	168	46,33	9,10	
Bilişsel	Kadın	232	47,21	8,18	,095
	Erkek	168	45,61	10,23	
Davranışsal	Kadın	232	44,31	8,99	,131
	Erkek	168	42,80	10,35	

Tablo 1'de, öğrencilerin cinsiyet durumuna göre boş zaman tutumları duyuşsal, bilişsel ve davranışsal alt boyutlarda istatistiksel açıdan farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$).

Tablo 2

Öğrencilerin Bilgisayar Oyunu Oynama Durumuna Göre Boş Zaman Tutum Düzeyleri

BZTÖ alt boyutları	Bilgisayar oyunu oynama	N	Ortalama	SS	P
Duyuşsal	Evet	116	47,01	8,93	,977
	Hayır	284	47,04	8,43	
Bilişsel	Evet	116	46,37	9,93	,814
	Hayır	284	46,61	8,79	
Davranışsal	Evet	116	43,09	10,53	,461
	Hayır	284	43,92	9,20	

Tablo 2 incelendiğinde üniversite öğrencilerinin bilgisayar oyunu oynama durumuna göre boş zaman düzeyleri tüm alt boyutlarında istatistiksel açıdan farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$).

Tablo 3

Öğrencilerin Gelir Durumuna Göre Boş Zaman Tutum Düzeyleri

BZTÖ alt boyutları	Gelir durumu	N	Ortalama	SS	P
Duyuşsal	Düşük	142	45,92	8,56	,118
	Orta	128	48,06	8,05	
	Yüksek	130	47,23	8,98	
Bilişsel	Düşük	142	45,26	9,12	,114

	Orta	128	47,32	8,87	
	Yüksek	130	47,18	9,28	
Davranışsal	Düşük ¹	142	42,03	8,95	,025 2>1
	Orta ²	128	45,14	10,00	
	Yüksek ³	130	44,03	9,68	

Tablo 3 incelendiğinde üniversite öğrencilerinin gelir durumuna göre boş zaman düzeyleri duyuşsal ve bilişsel alt boyutlarda istatistiksel açıdan farklılık saptanmamıştır ($p>0.05$). Ancak, davranışsal alt boyut ise anlamlı fark bulundu ($p<0.05$).

Tablo 4

Öğrencilerin Fakülte Durumuna Göre Boş Zaman Tutum Düzeyleri

BZTÖ alt boyutları	Fakülte	N	Ortalama	SS	P
Duyuşsal	Spor Bilimleri ¹	96	49,82	8,11	,000 4,1>2,3
	Sağlık bilimleri ²	151	45,84	8,81	
	İlahiyat ³	84	44,26	8,38	
	İktisadi ve İdari Bilimler ⁴	69	49,15	7,32	
Bilişsel	Spor Bilimleri ¹	96	49,30	9,28	,000 4,1>2,3
	Sağlık bilimleri ²	151	45,07	9,24	
	İlahiyat ³	84	44,35	8,85	
	İktisadi ve İdari Bilimler ⁴	69	48,59	7,63	
Davranışsal	Spor Bilimleri ¹	96	46,66	10,24	,000 4>3
	Sağlık bilimleri ²	151	42,35	9,60	
	İlahiyat ³	84	41,05	8,59	
	İktisadi ve İdari Bilimler ⁴	69	45,63	8,45	

Tablo 4'te öğrencilerinin fakülte durumuna göre boş zaman tutumları duyuşsal, bilişsel ve davranışsal alt boyutlarda istatistiksel açıdan farklılık tespit edilmemiştir ($p<0,05$). Spor bilimleri ve iktisadi ve idari bilimleri fakültesi öğrencilerinin duyuşsal ve bilişsel alt boyutları puan ortalamalarının sağlık bilimleri ve ilahiyat fakültesi öğrencilerine göre istatistiksel olarak daha yüksek olduğu bulunmuştur ($p<0,05$). İktisadi ve idari bilimleri fakültesi öğrencilerinin davranışsal alt boyut puan ortalamaları ilahiyat fakültesi öğrencilerine göre istatistiksel olarak daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Tartışma ve Sonuç, Öneriler

Üniversite öğrencileri arasında boş zaman katılımının faydalarını incelemek gereklidir, çünkü üniversite hayatları boyunca lise öğrencilerine göre daha fazla fiziksel ve sosyal etkinliklere maruz kalmaktadırlar (Ma vd., 2012). Bunun yanında üniversite okuyan öğrencilerin boş zamanlarında aktivitelere katılma konusunda daha fazla özgür olduklarını söyleyebiliriz. Bu çalışmada, üniversite öğrencilerinin boş zaman tutumlarını bazı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır.

Çalışmamızda üniversite öğrencilerinin cinsiyet durumuna göre boş zaman tutumları duyuşsal, bilişsel ve davranışsal alt boyutlarda istatistiksel açıdan farklılık tespit edilmemiştir. Deng vd. (2005) ve Ayhan ve Özel (2020) öğrenciler üzerinde yaptıkları çalışmada cinsiyet değişkeninde anlamlı bir fark bulamamışlardır. Kaya vd. (2015) ve Pala vd. (2015) cinsiyet değişkenine göre boş zaman tutumunda anlamlı farklılık saptamamışlardır. Gökyürek (2016), dans etkinliği yapan bireylerin serbest zaman tutumlarında cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir farklılık bulmamıştır. Ayyıldız (2015) ve Aydemir vd. (2017) çalışmalarında cinsiyete göre anlamlı bir farklılık tespit etmemişlerdir. Munusturlar (2017) farklı şehirlerde yaşayan bireyler üzerinde yapmış olduğu çalışmada cinsiyetler arası farklılığa rastlanmamıştır. Literatürde boş zaman tutumu ile ilgili yapılan çalışmalara bakıldığında araştırmamızla benzer olduğu görülmektedir.

Üniversite öğrencilerinin bilgisayar oyunu oynama durumuna göre boş zaman tutum düzeyleri tüm alt boyutlarda anlamlı fark tespit edilmemiştir. Üniversite öğrencilerinin gelir durumuna göre boş zaman tutumları duyuşsal ve bilişsel alt boyutlarda anlamlılık saptanmamıştır. Davranışsal alt boyutunda ise anlamlı farklılık bulunmuştur. Orta düzey geliri olan öğrencilerin, düşük düzey geliri olan öğrencilere göre boş zaman tutumları davranışsal alt boyutunda daha yüksek olduğu görüldü. Her ne kadar öğrencilerin özgür olarak hareket ettikleri boş zamanları olduğu düşünülse de boş zamanlarını değerlendirebilmeleri için yeterli maddi düzeye sahip olmaları söylenebilir. Çalışmamızdaki boş zaman tutumları duyuşsal ve bilişsel alt boyutları ile paralellik gösteren çalışmalar literatürde mevcuttur. Öğrencilerin aylık gelir düzeyine göre tüm alt boyutlarda ve toplam puanlarında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir (Arguz ve Erdoğan, 2021). Akgül (2011) bireylerin boş zaman yönelik tutumları gelir düzeyleri göre anlamlı farklılık göstermediğini bildirmiştir. Çelik (2014) öğrenciler serbest zaman etkinliklerine yönelik tutumlarının bilişsel, duyuşsal ve davranışsal alt boyutta anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Ekinci vd. (2014) üniversite öğrencilerinin boş zamanlarına yönelik tutumları da çalışmamızla benzerlik göstermektedir.

Üniversite öğrencilerinin fakülte değişkenine göre boş zaman tutumları duyuşsal, bilişsel ve davranışsal alt boyutlarda anlamlı farklılık bulunmuştur. Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin boş zaman tutum puan ortalamaları, diğer fakülte öğrencilerine göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Spor bilimleri fakültesinde okuyan öğrencilerin bu konularda aldıkları teorik eğitimler ve uygulamalı etkinliklerin boş zaman tutumlarındaki olumlu sonuçların vermesine neden olduğu söylenebilir.

Sonuç olarak üniversite öğrencilerin cinsiyet ve bilgisayar oyunu oynama durumu değişkenleri boş zaman tutumunun tüm alt boyutlarında anlamlı farklılık göstermemiştir. Öğrencilerin gelir durumunun bilişsel ve duyuşsal tutum alt boyutlarında anlamlı fark olmadığı ancak davranışsal tutum alt boyutunda orta gelirli öğrencilerin boş zaman tutum puan ortalamalarının yüksek olduğu görülmüştür. Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin boş zaman tutum puanlarının diğer

fakülterlere göre yüksek olduğu tespit edilmiştir. Genel anlamda öğrencilerin boş zaman tutum puan ortalamalarının düşük olduğu söylenebilir. Üniversite içerisinde yetkililer tarafından öğrencilerin boş zaman koşullarının uygunluğunun sağlanması önerilmektedir. Öğrencilerin çeşitli boş zaman aktivitelerine katılabilmeleri, kampüsteki etkinlikleri izleyebilmeleri, bunun yanında boş zaman etkinliklerin aile ve toplumların fiziksel ve psikolojik sağlık üzerinde olumlu etkileri konusunda bilgilerin aktararak boş zaman faaliyetlerin öğrencilerin zihinlerinde olumlu bir tutum geliştirmeleri sağlanabilir.

Etik Kurul İzin Bilgileri

Etik değerlendirme kurulu: Hitit Üniversitesi, Girişimsel Olmayan Araştırmalar Etik Kurulu

Etik değerlendirme belgesinin tarihi: 24/07/2023

Etik değerlendirme belgesinin sayı numarası: 2023/12

Araştırmacıların Katkı Oranları Beyanı

Araştırmanın giriş, yöntem ve bulgular kısmıyla ilgili süreçler birinci yazar, tartışma ve sonuç kısmı ile ilgili süreçler ikinci yazar tarafından gerçekleştirilmiştir.

Çatışma Beyanı

Yazarların araştırma ile ilgili bir çatışma beyanı bulunmamaktadır.

Kaynakça

- Akgul, B. M., ve Gurbuz, B. (2011). Leisure attitude scale: the study of reliability and validity. *Gazi Journal of Physical Education and Sport Sciences*, 16(1), 37-43.
- Akgül, M. B. (2011). *Farklı kültürlerdeki bireylerin boş zaman aktivitelerine yönelik tutumlarının değerlendirilmesi: Ankara-Londra örneği*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Arguz, İ., ve Erdoğan, M. (2021). Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere yönelik tutumları ve boş zaman motivasyonlarının incelenmesi. *Türk Spor Bilimleri Dergisi*, 4(1), 1-9.
- Aydemir, N., Toksöz, İ., ve Oğuzhan, A. (2017). A study on attitudes towards free time activities: Edirne city center example. *Journal of Human Sciences*, 14(4), 3941-3949.
- Ayhan, B., ve Bilge, Ö. (2020). Examining the relationship between leisure attitude and life satisfaction levels of university students. *International Journal of Sport Culture and Science*, 8(3), 154-166.
- Ayyıldız, T. (2015). An analysis of the leisure satisfaction levels of the individuals engaged in recreative dance activities. Master Thesis, Gazi University Institute of Health Sciences, Ankara.
- Chen, Y. C., Li, R. H., ve Chen, S. H. (2013). Relationships among adolescents' leisure motivation, leisure involvement, and leisure satisfaction: A structural equation model. *Social Indicators Research*, 110(3), 1187-1199.
- Choi, S. H., ve Yoo, Y. J. (2017). Leisure attitude and satisfaction with leisure and life: proposing leisure prioritization and justification. *World Leisure Journal*, 59(2), 140-155.
- Çelik, Z. (2014). *Ankara polis koleji öğrencilerinin boş zaman aktivitelerine yönelik tutumlarının incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- De Castro, V. C., ve Carreira, L. (2015). Leisure activities and attitude of institutionalized elderly people: a basis for nursing practice. *Revista latino-americana de enfermagem*, 23(2), 307-314.
- Deng, J., Walker, J. G., ve Swinnerton, G. (2005). Leisure Attitudes: A comparison between chinese in canada and anglo-canadians. *Leisure/Loisir*, 29(2), 239-273.
- Ekinci, N. E., Kalkavan, A., Üstün, Ü. D., ve Gündüz, B. (2014). Üniversite öğrencilerinin sportif ve sportif olmayan rekreatif etkinliklere katılmalarına engel olabilecek unsurların incelenmesi. *Sportif Bakış: Spor ve Eğitim Bilimleri Dergisi*, 1(1), 1-13.
- Freire, T. (2006). Experiências ótimas e lazer: Sobre a qualidade da experiência subjectiva na vidadiária. *Psicologia: Teoria, Investigação e Prática*, 11(2), 243-258.
- Freire, T., ve Fonte, C. (2007). Escala de atitudes face ao lazer em adolescentes e jovens adultos. *Paidéia (Ribeirão Preto)*, 17(36), 79-87.
- Gökyürek, B. (2016). An analysis of leisure attitudes of the individuals participating in dance activities and the relationship between leisure attitude and life satisfaction. *International Journal of Environmental and Science Education*, 11(10), 3285-3296.
- Kaya, S., Isıdori, E., ve Sarol, H. (2015). An examination of adolescents' attitudes towards leisure activities. *Journal of Human Sciences*, 12(2), 485-501.
- Kim, S., Sung, J., Park, J., ve Dittmore, S. W. (2015). The relationship among leisure attitude, satisfaction, and psychological well-being for college students. *Journal of Physical Education and Sport*, 15(1), 70.
- Levick, J. (2022). *Investigation of stakeholder perspectives on leisure activity in mental health inpatient units*. Doctor of Philosophy, University of Southern Queensland, Avustralya.
- Ma, S. M., Tan, Y., ve Ma, S. C. (2012). Testing a structural model of psychological well-being, leisure negotiation, and leisure participation with Taiwanese college students. *Leisure Sciences*, 34(1), 55-71.
- Munusturlar, S. (2017). Examination of the leisure attitudes of individuals living in Turkey from an east to west perspective. *Baltic Journal of Sport and Health Sciences*, 2(105), 47-57.
- Nawijn, J., ve Veenhoven, R. (2013). Happiness through leisure. İçinde Freire T. Editör (Eds.), *Positive leisure science*, (ss. 193-209), Springer.
- Pala, A., Biner, M., Öncen, S., ve Kargün, M. (2015). Futbol tenisi sporcularının boş zaman aktivitelerine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Uluslararası Spor, Egzersiz ve Antrenman Bilimi Dergisi*, 1(2).
- Ragheb, M. G., ve Beard, J. G. (1982). Measuring leisure attitude. *Journal of Leisure Research*, 14(2), 155-167.
- Ragheb, M. G., ve Tate, R. L. (1993). A behavioural model of leisure participation, based on leisure attitude, motivation and satisfaction. *Leisure Studies*, 12(1), 61-70.
- Shin, K., ve You, S. (2013). Leisure type, leisure satisfaction and adolescents' psychological wellbeing. *Journal of Pacific Rim Psychology*, 7(2), 53-62.
- Stone, C., ve O'shea, S. E. (2013). Time, money, leisure and guilt-the gendered challenges of higher education for mature-age students. *Australian Journal of Adult Learning*, 53(1), 95-116.
- Teixeira, A., ve Freire, T. (2013) The Leisure Attitude Scale: Psychometrics properties of a short version for adolescents and young adults. *Leisure/Loisir*, 37(1), 57-67

Bu eser [Creative Commons Atf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) ile lisanslanmıştır.